

İhtiyaç olmayınca lezzetin kemali düşeceğinden, oradaki lezzetler ve zevklerin devamı ve emniyeti nasıl muhafaza edilecektir?

İhtiyaçlar elem ve kederlerden arındırılıp, orada hoş bir iştah ve teşvik babında bulunacaklar. **Mesela;** açlık cennette nimetlerden daha ziyade lezzet almak için hoş bir iştah şekline dönüşecek. Bu açlık iştahında elem ve keder olmayacak. Diğer ihtiyaçları da aynı şekilde düşünebiliriz.

Üstadımız bu inceliğe şu şekilde işaret ediyor:

“Madem bu dâr-ı elemde bu kadar acib ve ayrı ayrı lezzetlere medar, ekl ve nikahtır. Elbette, dar-ı lezzet ve saadet olan cennette o lezzetler o kadar ulvî bir suret alıp ve vazife-i dünyeviyenin uhrevî ücretini de lezzet olarak ona katarak ve dünyevî ihtiyacı dahi uhrevî bir hoş iştah suretinde ilâve ederek, cennete lââyık ve ebediyete münasip, en câmi, hayattar bir maden-i lezzet olur.”(1)

(1) bk. [Sözler, Yirmi Sekizinci Söz.](#)